DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 19den APRIL 1845. No. 16.

Uittreksels uit het Algemeen Handelsblad.

LONDEN, 15 *Feb.* Onder het opschrift *Inkomsten en vrye handel van Holland*, behelst het Engelsche weekblad *the Economist* het volgende artikel:

Er zyn verscheiden geruchten in omloop, met opzigt tot de veranderingen in de wyze der inkomsten-heffing in Holland. Aan velen onzer lezers is het bekend, dat de handelspolitiek van Holland zich ten allen tyde door hare ruime vryzinnigheid en vryheid heeft onderscheiden, waardoor eene natie van slechts tusschen twee en drie millioen zielen bevolking eene gewigtige stelling onder de groote Europesche natien heeft gehandhaafd, terwyl zy met de grootste natuurlyke bezwaren te worstelen had, en tot eene geheel buitengewone hoogte, kapitalen op kapitalen stapelde.

Holland is by deszelfs vrye handelspolitiek aanmerkelyk bygestaan geworden door de daadzaak, dat de regering hoofdzakelyk op het stelsel der directe belastingen, en niet op dat van regten op den invoer gebouwd heeft, om de inkomsten van den staat te verzekeren. De inkomsten-begrooting van Holland staat nagenoeg tot deszelfs bevolking in dezelfde verhouding als in dit land, zoo er verschil bestaat, dan is die verhouding eerder grooter. De bevolking bestaat uit omstreeks één tiende gedeelte der bevolking van het Britsche vereenigd koningryk, en de jaarlyksche inkomsten gaan eenigzins het een-tiende gedeelte onzer staats-inkomsten te boven, bedragende namelyk omstreeks zeventig millioen guldens, of 5,800,000 £. Van deze som worden niet meer dan *vyf millioen guldens* of iets meer dan de ronde som van 400,000 £ door tolregten opgebragt, terwyl al het overige de opbrengst is van directe belastingen op den eigendom [?].— Een der voorstellen, die door sommige aanzienlyke kooplieden aan den minister van financien zyn gedaan, en welk voorstel gezegd wordt, gunstig te zyn ontvangen, is, de tolregten geheel en al af te schaffen, en de additionele som door middel van directe belastingen op den eigendom te heffen, ten einde hunne buitenlandsche handelsvaart even vry als eene kustvaart te maken.

Het Hollandsche gouvernement is zeer gelaakt geworden over de wyze, op welke het zyne kolonien in de Oost-Indiën heeft bestuurd; daarvan is echter ook zeer veel ten eenenmale onverdiend; en in allen gevalle is zyne koloniale wetgeving, wat betreft de belangen van den verbruiker in het moederland, doordrongen van eenen geest van regtvaardigheid en wysheid, welken wy wel zouden doen, na te volgen.

Het gouvernement kan gezegd worden, een byzonder belang in de productie van Java gehad te hebben, maar er is nog tot zelfs geene proefneming gedaan, om het zoo verderfelyke stelsel van differentiele regten in te voeren, hetwelk, onzes erachtens, niet slechts nadeelig gewerkt heeft op den verbruiker in dit land, maar ook metterdaad schadelyk is geweest voor de meest wezentlyke belangen onzer koloniën.— Holland voert suiker en koffy van geheel de wereld in en geeft die aan de consumtie over, tegen voldoening derzelfde regten, onverschillig de plaats, waar het product is geteeld. Suiker en koffy van Cuba en Brazilie worden ingevoerd juist op dezelfde voorwaarden, als die zelfde artikelen, geteeld op Java of Suriname, en toch, niettegenstaande deze vrye mededinging met de geheele wereld, is de productie dier artikelen met ongehoorde snelheid toegenomen. Vele lieden zyn gewoon hunne smart daarover uit te drukken, dat wy by het einde van den oorlog, dat eiland hebben afgegeven, thans, nu men ziet hoe rykelyk voortbrengend die kolonie in de hand der Hollanders is; maar wy betwyfelen zeer, of, met ons koloniaal bestuur—met onze beschermende zorg door middel van differentiele regten—die productie-voortgang wel zoo groot zoude geweest zyn, als tegenwoordig. Het is eene daadzaak dat geene onzer kolonien, met al de voordeelen, welke zy gedurende dat tydsbestek hebben gehad, met een streng monopolie der eigene markt voor suiker, en een hoog beschermend regt voor koffy, eenigen zoodanigen voortgang heeft gemaakt. In de drie groote hoofdartikelen van productie, koffy, suiker en indigo, hebben gedurende de jongste zestien jaren, de uitvoeren van Java bedragen:

	KOFFY.	SUIKER.	INDIGO.
	ponden.	*centenaars.*	*ponden.*
1829 ...	27,554,000	91,227	51,205
1830 ...	38,498,980	129,333	———
1831 ...	39,878,160	144,077	47,125
1832 ...	41,889,755	292,705	185.032
1833 ...	48,022,188	251,128	139.228
1834 ...	64,801,402	443,911	276,699
1835 ...	62,249,454	523,162	587,128
1836 ...	66,410,393	607,338	443,577
1837 ...	91,326,321	820,063	904,741
1838 ...	———	(*geene berigten*).	———
1839 ...	100,744,336	999,895	1,191,636
1840 ...	150,605,840	1,203,980	2.123.911
1841 ...	128,195,466	1,245,804	1,927,386
1842 ...	134,842,582	1,063,196	1,627,437
1843 ...	113,093,333	929,583	1,712,300

Als wy deze voortgaande vermeerdering van productie, blootgesteld aan de vrye mededinging van Brazilië, Cuba en andere door slaven-arbeid producerende landen, tegenover de productie onzer eigene koloniën stellen, is het onmogelyk onzen geest ontheven te houden van het vermoeden, voor welks waarheid zoo menige nevenbewyzen voorhanden zyn, dat het beginsel van beschermende regten altyd zeer bedriegelyk in zyne uitwerking is, dat het de veerkracht en het vernuft der producenten in slaap wiegt, waarvan de West-Indische dagbladen thans met erkende voorbeelden opgepropt vol zyn, terwyl het metterdaad die aanwending van kapitalen belet, welke alleen kan plaats grypen, waar een volkomen vertrouwen op den bestaanden staat van zaken heerscht.

In andere opzigten is het Hollandsch tarief gegrond op de meest vryzinnige beginselen—de taxen der tolregten, zelfs dáár, waar tot eene toevallige bescherming is ruimte gelaten, wisselen af, van slechts zes tot tien procent, terwyl een groot gedeelte der tolregten zelfs veel lager is vastgesteld.

De Hollanders hebben groote redenen, zich te verheugen in de verlichte beginselen van handelspolitiek, welke zy aangenomen hebben, en het zal ons een zeer groot genoegen geven, hen die beginselen nog verder in de praktyk te zien opvoeren, door de afschaffing van alle tolregten, hoegenaamd, en door by uitsluiting zich te verlaten op de inkomsten der directe belastingen, hetwelk zy volkomen in staat zyn, zonder eenige ongelegenheid, te kunnen doen, ziende in welk eene slechts geringe mate zy op de opbrengsten, als bron der staatsinkomsten, behoeven te rekenen.

PARYS, 12 *Feb.* Laatsleden Zaturdag, omstreeks 9 ure des avonds, omsingelden onderscheiden brigades politie-agenten, die van verschillende zyden aanrukten, twee sints lang beruchte wynhuizen of holen van ondeugd, gelegen op of als het ware onder den boulevard du Temple. Deze dieven-verblyven, die sedert geruimen tyd aan de politie waren aangeduid en in welke men dacht slechts een klein aantal voormalige rasphuisboeven, dieven van professie en dergelyk volk te zullen aantreffen, bevatteden niet minder dan 297 zoodanige lieden, allen gekleed in kielen of boezeroens. In die wynkelders was de menigte zoo opeengepakt, dat het billardspel niet konde voortgaan en de kommissaris van politie Vassal, die de expeditie aanvoerde, in het eerst slechts alleen daar binnen konde dringen. Op het gezigt van de officiele sjerp en het met eene forsche stem uitspreken van de formule der arrestatie door den magistraatspersoon, stonden al de aanwezigen als versteend, en geen hunner beproefde den minsten tegenweer. Men herkende onder hen een groot aantal gewezen galeiboeven en andere boosdoeners, en met name zekeren le Danseur, van wien dikwerf sprake is geweest in de processen, welke in de laatste tyden voor de regtbanken zyn aanhangig geweest. By sommigen hunner heeft men wapenen en dievengereedschappen gevonden. Een hunner, die een pistool en een fluitje by zich had, verklaarde het bezit hiervan op eene tamelyk vreemdklinkende wyze. Hy beweerde namelyk, dat hy dienzelfden avond in het cirque-olympique de vertooning van *Carter* dacht by te wonen, en dat hy zich van een fluitje had voorzien, om daarvan gebruik te maken, indien het stuk hem niet behaagde; wat het pistool betreft, hiermede zoude hy den leeuw van den vermaarden beestentemmer doodschieten, in geval het beest kwam te ontsnappen en in het paterre mogt springen. Ten 2 ure des ochtends, toen al de processen-verbaal waren opgemaakt, rukten eenige kompagnien municipale gardes aan, vormden verscheidene langwerpige carrés en plaatsten de 297 arrestanten binnen dezelve, waarna de onafzienbare stoet naar de prefectuur der policie op weg toog.

ZWOLLE, 17 *Feb.* Wy vernemen, dat het ontworpen plan van verbinding van Nederland met Noord- en West Duitschland door middel van Spoorwegen door Overysel, de meeste belangstelling by Z. M. den Koning en de hooge regering heeft opgewekt en dien ten gevolge waarschynlyk spoedig eene nadere opneming tot verdere uitwerking van het ontwerp zal plaats hebben.

UIT ZWITSERLAND, 10 *Feb.* De groote raad van Zurich heeft besloten, dat de regering van dit kanton, als *Vorort*, by de landdagzitting het voorstel zal uitbrengen, om de Jezuiten-orde uit alle kantons, in welke zy is opgenomen geworden, weder om uit te dryven.

LONDEN, 12 *Feb.* Men spreekt er van, dat eerlang aan het Parlement eene voordragt zal gedaan worden om aan Z. K. H. Prins Albert den titel te geven van Koning-gemaal (*King-Consort*).

De groote klok voor de Munsterkerk te York is in de afgeloopene maand te Whitechapel gegoten, en de zwaarste van het geheele Koningryk. Deze klok is 7 voet en 7 duim hoog, heeft een diameter van 8 voet 4 duim, en weegt 12 tonnen. Het metaal had 12 dagen noodig ter bekoeling, namelyk van 18 tot 30 Jan. De klepel is er nog niet in gehangen, deze is naar evenredigheid. Het geluid van deze klok is ongemeen grootsch, het heeft de volheid van de orgelklank. Dit werkstuk kost 2000 ponden sterl., voortgesproten uit vrywillige inschryvingen. Er zullen zeventig paarden noodig zyn om deze klok te vervoeren.

Men weet dat de gemeenteraad van Londen den Heer Salomons als alderman geweerd heeft, wegens zyne godsdienst belydenis; thans heeft de Koningin Sir M. Montefiore, mede van de Israël. Godsdienst, tot opper-sheriff van Kent benoemd.

Volgens de jongste officiele opgaven bedroeg de nationale schuld op 5 Jan. 1844 790,576,392 £, en de gezamentlyke rente daarvan 29,110,933 £.

De dagbladen deelen nu de briefwisseling tusschen de Britsche en Fransche ministers mede, omtrent het doorzoekingsregt der schepen tot stuiting van den slavenhandel. Om de daaraan verbondene moeijelykheden zal, gelyk men weet, beproefd worden of er geene andere afdoende middelen tot het bedoelde einde zyn uit te denken. Daartoe zal eene gemengde commissie byeenkomen. De *Times* voorziet goede uitkomsten daarvan.

LONDEN, 15 *Feb.* Aan de beurs maakte de de genoegzame zekerheid, dat Pennsylvanië buiten staat zoude wezen om de op 1 Febr. vervallende interest te betalen, het algemeene onderwerp der gesprekken uit. De Heer Shunk, de nieuwe gouverneur, had eene speciale boodschap aan de kamer ten dien opzigte opgezonden. De schuld bedraagt eene som van 40,703,866 d. 89 c.; de op 1 Febr. verschynende intrest bedroeg 961,395 d. 90 c., en in Aug. 1,063,617 d. 66 c.; het verschil in de op 1 Febr. en 1 Aug. vervallende intrest ontstaat uit oorzaken, die in verband staan met de tydstippen, waarop de achterstallen werden geregeld; het op 1 Febr. in de schatkist beschikbare geld bedroeg eene som van 849,135 d. 10 c., weshalve er een tekort is van 112,260 d. 80 c. Op het bekend worden der genoemde boodschap daalden de 5 pCts. Pennsylvanië 1½ pCt., namelyk van 72 op 70½.

PARYS, 11 *Feb.* De kamer der Spaansche afgevaardigden heeft den 3den dezer eene geheime zitting gehouden, waarin met 105 tegen 18 stemmen werd besloten, een harer leden, de Heer Quintanilla, afgevaardigde van Sivilië, onwaardig te verklaren langer zitting in de kamer te hebben. Men verhaalt dienaangaande het volgende: Op een vroeger door den generaal Narvaez gegeven bal waren onderscheidene zilveren voorwerpen vermist geworden, zoodat op het jongste bal bevelen werden gegeven een wakend oog te houden. Spoedig ontwaarden de bedienden dat de Heer Quintanilla eenige zilveren voorwerpen in den zak stak en gaven daarvan onmiddelyk kennis aan de adjudanten van den generaal, die den schuldige, na hem het gestolene te hebben afgenomen, de deur uitzetteden. Ofschoon de zaak zoo geheim mogelyk werd gehouden, werd zy spoedig ruchtbaar, en de kamer achtte het van hare waardigheid, zich de zaak onmiddelyk aan te trekken. Hare verbolgenheid was zelfs zoo groot, dat zy den Heer Quintanilla, die verzocht had gehoord te worden, niet te rede staan wilde.

Nadat de Fransche boekhandel sedert vele jaren vergeefs den Hemel en de staatsmagt tegen den Belgischen nadruk aangeroepen heeft, maakt hy eindelyk toebereidselen zich zelven te helpen. Het eenige middel, tot dit doel, was sedert lang ter sprake gekomen, maar het had tot dus verre onder de Parysche boekhandelaars aan veerkracht en eenstemmigheid ontbroken. Vermindering der kosten van druk en papier, goedkoope pryzen en het oprigten van entrepôts der Parysche boekwerken buitenslands, dit is het sedert jaren erkende geheim, met welks hulp aan het Brusselsche dievenbedryf met zekerheid de doodsteek gegeven kan worden. De uitgevers der Parysche mode-romans hebben de raserny, om de stof, die zeer voegzaam in een enkel klein duodecimo-boekdeel zou kunnen vervat worden, over twee lyvige groot-octavo boekdeelen uit te breiden, die op iedere bladzyde twaalf a zestien regels en in iederen regel vyf of zes woorden hebben. Zoodanig een roman wordt in de oorspronkelyke uitgave tot den normalen prys van 15 frs. uitgegeven, en het laat zich gemakkelyk begrypen, dat de Belgische nadrukker hetzelfde werk by eene bezuinigende druk-uitvoering, voor het een vyfde gedeelte van dien prys en nog goedkooper leveren kan. De Heer Emile de Girardin, deze onvermoeibare industrieman, is thans de eerste, die den hierboven aangeduiden weg wil inslaan, op welken de Belgische concurrentie niet meer zal mogelyk zyn. Als mede-eigenaar en Hoofdredacteur van het dagblad *La Presse* heeft de Heer Girardin met verscheidene der meest geliefde romanschryvers contracten voor derzelver uitgave gesloten, waardoor hy wordt in staat gesteld, om de werken, waarvan hier kwestie is, aanvankelyk in den vorm van feuilletons, en vervolgens met dezelfde drukvormen als byzondere boeken uit te geven. De winkelprys van het zeer compres gedrukte boekdeel dezer werken zal op 3 francs 50 c. worden vastgesteld, en deze prys is hoog genoeg, om den uitgever te vergunnen den buitenlandsche boekhandelaars 50 pCt. rabat toe te staan. In de onderscheidene landen, die eene markt voor den Franschen boekhandel vormen, worden thans betrekkingen aangeknoopt, die de buitenlandsche boekhandelaars zullen in staat stellen de Parysche romans niet slechts tot de Parysche pryzen, maar zelfs nog goedkooper te leveren, en wel zulks op hetzelfde oogenblik, dat zy verschenen zyn. De goede voortgang dezer onderneming komt ons niet twyfelachtig voor, en wy gelooven, dat de geheele Fransche boekhandel, vrooger of later, tot zyn groot voordeel, zich aan het systeem van Girardin zal aansluiten.

BRUSSEL, 12 *Feb.* De *Politique* deelt verbazingwekkende werkingen mede, die door den magnetiseur Montius te Brussel worden voortgebragt. "Wy hebben,—zegt een berigtgever,—gezien, dat een gemagnetiseerd persoon met het achterhoofd las, en alles wat zich achter hem bevond in deze stelling zag; dat een jong meisje, met een digten blinddoek voor de oogen, alles las, wat men haar in druk of schrift voorhield; dat eene andere gemagnetiseerde, verre afgelegene plaatsen, met welke zy in de ongemagnetiseerde of natuurlyke gesteldheid volstrekt onbekend was, met de uiterste naauwkeurigheid beschreef; zy gaf zelfs, hoogst merkwaardig, bepaalde en juiste byzonderheden op, wegens een haar ten eenenmale vreemden persoon, van wien men haar eenen haarlok had gegeven. Al deze experimenten zyn door omzigtige personen boven alle bedrog verheven bevonden, en de Heer Montius zoude den vóór ettelyke jaren te Parys uitgeloofden prys van 3000 frs. winnen, omdat al zyne somnambules digt geblinddoekt lezen kunnen, wat hen voorgelegd wordt.— Het merkwaardigste van alles is echter de schier magische indruk, welke Montius door middel der muzyk op de somnambules te weeg brengt. Dagelyks des avonds ten 7 ure geeft de Heer Montius, in zyn instituut, *rue de l'arbre*, openbare lessen, tot welke ieder weetbegeerige wordt toegelaten."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 April 1845.

ALZOO de persoon van *A. J. SENIOR*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slavin ELIZABETH, oud 55 jaren, dochter van MARIA en hare dochter EMELIE, oud 35 jaren, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezer eilande aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 18 April 1845.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 26 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen

te weten:

meer of min 1000 *Schepels Mais*, (gaaf en droog), leverbaar te Bonaire,

meer of min 12,000 *lb. Tarwe Meel*, (gaaf en goed), tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz., leverbaar aan 's Lands Magazyn,

25 *Vaatjes Loodwit*, beste kwaliteit, leverbaar aan 's Lands Magazyn,

400 *Pinten goed droogende Verwolie*, successivelyk te leveren aan 's Lands Magazyn,

zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 21 dezer, des voormiddags uiterlyk tot 11 ure.

Curaçao den 18 April 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

DE ondergeteekende van den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden, enz. enz. vergunning verkregen hebbende, tot het oprigten eener fransche kost en dagschool voor jonge Jufvrouwen te Curaçao, neemt de vryheid, ouders en voogden, welke haar met hun vertrouwen mogten willen vereeren, met de wyze van inrigting door deze bekend te maken.

PROSPECTUS

DER FRANSCHE KOST EN DAGSCHOOL VOOR JONGE JUFVROUWEN TE CURAÇAO.

De School zal verdeeld worden in twee afdeelingen. In de eerste afdeeling zal onderwys gegeven worden in de nederduitsche, fransche, engelsche, spaansche en hoogduitsche talen, aardsrykskunde, nederlandsche en algemeene geschiedenis, rekenkunde en in alle soorten van dames handwerken.

De kostkinderen zullen ook onderwys ontvangen in de muziek, het teekenen en het dansen.

De tweede afdeeling is onderscheiden van de eerste, daarin, dat slechts de nederduitsche en fransche of engelsche taal (naar verkiezing) benevens de noodigste vrouwelyke handwerken in dezelve onderwezen worden, de overige wetenschappen als in de eerste.

De uren van onderwys zyn: van des morgens negen, tot des namiddags drie uren, eene verpozing van een half uur op den middag.

Er zullen twee vacanties gegeven worden, eene van acht dagen na het halfjaars examen en eene van drie weken na den afloop van het jaarlyksche examen.

De pensionnaires zullen moeten medebrengen, beddegoed, zes handdoeken, zes servetten en eenen zilveren lepel en vork, van de drie laatste voorwerpen zullen ook de halve pensionnaires moeten voorzien zyn.

De schoolgelden, welke drie maanden vooruit betaald worden, zyn bepaald als volgt, buiten de schoolbehoeften:

Voor de heele pensionnaires *f* 40, per md.
Voor de halve pensionnaires „ 25, „ „
Voor de dagscholieren 1 afd. „ 10, „ „
Voor de dagscholieren 2 afd. „ 5, „ „

Het Instituut zal den 2 Mei aanstaande geopend worden, de ouders worden verzocht, drie maanden vooruit te waarschuwen, wanneer hunne kinderen de school verlaten.

M. C. B. POST BRANTS,
geb. DE BLAAUW.
Curaçao den 18 April 1845.

MEN verzekert, dat eenige onruststokers onder de Israelitische gemeente alhier hunne uiterste pogingen aanwenden om op den avond van aanstaanden Maandag het heilige Koor in de Synagoge te storen. Het is zeer te bevreemden, dat kinderen van een en dezelfde geloofsbelydenis eene zoo onzedelyke daad in den zin kunnen hebben. Het is echter te hopen, dat het onwaar is, dat men dit heiligschennend voornemen koestert; doch men kan alles verwachten van de onkunde en dweepzucht van hen, die gelooven dat het eene zonde is in eenen tempel te zingen met diezelfde harmonie en order, als in een Concert.

EEN ISRAELIET, VRIEND VAN ORDER.
Curaçao den 18 April 1845.

SE asegura, que algunos agitadores de la Comunidad Israelitica de esta estan haciendo sus mayores esfuerzos para la noche del lunes procsimo estorvar el sagrado Coro en la Synagoga. ¡Quan estraño es que los hijos de una misma creencia religiosa premediten un acto de tanta inmoralidad! Es de esperar que sea falso el rumor de aquella sacrilega premeditacion; pero todo se puede recelar de la ignorancia y el fanatismo de los que creen ser un pecado cantar en un templo con la misma harmonia y orden, que se canta en un Concierto.

UN ISRAELITA AMIGO DEL ORDEN.
Curaçao 18 April de 1845.

ANTONIO ROBERTO SOUBLETTE
Y
GEORGINA GIRIBALDIE
ofresen á sus familias, amigos y amigas su nuevo Estado.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

April 15, ned. golet Maria Louisa, G. Leon, Maracaibo.
— — venez. golet Victoria, A. Garces, Coro.
— 16, venez. bark Resolucion, E. Peña, Bonaire.
— — ned. golet de Hoop, B. M. Spiro, Bonaire.
— — ned. golet Amelia, A. B. Langlois, Bonaire.
— — venez. golet Constitution, J. E. Dominquez, Coro.
— 17, ned. bark Onderneming, C. Vos, St. Domingo.
— — ned. golet Dorothea, J. Quant, Rio de Hacha.
— — venez. golet Dos Hermanos, M. Romero, Maracaibo.
— — venez. bark Carmela, J. D. Silva, Coro.

UITGEKLAARD.

April 12, eng. brik Steadfast, J. Stephenson.
— 15, venez. bark Anna Ysabel, J. Yurado.
— — ned. golet Eensgezindheid, F. van Grieken.
— — ned. golet Essex, P. L. de Haseth.
— 17, venez. golet Victoria, A. Garces.
— 18, venez. golet Constitucion, J. Dominquez.
— — venez. bark Carmela, J. D. Silva.
— — ned. golet Dorothea, J. Quant.
— — ned. golet Rigolette, C. Evertsz.
— — amk. brik August, A. Doano.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1845.

N. M. Zondag den 6 te 3 u. 6 m. 's namiddags.
E. K. Maandag den 14 te 4 u. 48 m. 's namiddags.
V. M. Dingsdag den 22 te 2 u. 37 m. 's nachts.
L. K. Maandag den 28 te 6 u. 44 m. 's avonds.

Op Vrydag, den 11 dezer, is van de timmerwerf van de Heeren H. VAN DER MEULEN & Co. eene schoener van stapel geloopen, welke den naam zal dragen van DAGOBERT.

Tot heden toe moesten alle koopgoederen van La Guayra naar Caracas over den Zadelberg op den rug van muilezels vervoerd worden, het glaswerk alleen werd op het hoofd van menschen gedragen.— Thans is de karrenweg over den Zadelberg tusschen gemelde plaatsen voltooid, zoo dat deze goederen met meerdere gemakkelykheid en ook goedkooper zullen kunnen vervoerd worden.

Het blykt uit het zeggen van den engelschen minister in het Parlement, dat Engeland, Frankryk en Brazilien overeengekomen zyn om te intervenieren in den oorlog tusschen Buenos Ayres en Montevideo, en dat de Prins van Joinville tot dit oogmerk naar Rio de la Plata is vertrokken. Deze beide plaatsen voeren sedert een geruimen tyd met elkander den oorlog, waardoor de koophandel in die streken stil staat. Het is dus eene wenschelyke zaak, dat de andere mogendheden er tusschen komen, om beide de partyen tot vrede te dwingen.

De *Zwits. Federale Courant* vermeldt dat de Joden, welke in het Canton Graauwbunderland wonen, last van den kleinen raad ontvangen hebben om het Canton te verlaten. Deze order is gegrond op eene wet, gemaakt door den grooten raad, welke bepaalt: dat geen Jood voortaan zal toegestaan worden eenige soort van handel in dat gedeelte van Zwitserland te dryven. Het schynt dat er verscheidene pogingen zyn gedaan geworden om deze wet ten uitvoer te leggen, doch vruchteloos. In een geval, waarin men deze wet wilde handhaven, plaatste zich een fransche Jood onder de bescherming des gezants van Frankryk, welke verklaarde dat, indien hem moeijelykheden aangedaan en hy verjaagd wierd, de inboorlingen van Graauwbunderland, welke in Parys wonen, hunne uitdryving ook kondengte gemoet zien.

Het gedenkteeken, dat op het graf van Napoleon moet geplaatst worden, is thans in gereedheid, en de koning der Franschen zal den eersten steen van hetzelve leggen als een eerbewys aan dien held, wiens aandenken by de Franschen nog zoo levendig is.

Het overvoeren van het gebeente van Napoleon naar Frankryk, door den Prins van Joinville, heeft veel ophef gemaakt en is door gedichten en schilderstukken vereeuwigd. Een ander schilderstuk verbeeldende den koning der Franschen, leggende den eersten steen van het graf van Napoleon, zal zekerlyk binnen kort het Museum te Parys versieren.

Terwyl men het stoffelyk overschot van Napoleon eerbewyzen aandoet, blyven zyne bloed en aanverwanten uit Frankryk gebannen. En welke is hunne misdaad? Zy zyn de broeders, zusters en neven van Napoleon. Doch heeft het vóór hunne geboorte van hen afgehangen om de ouders te bepalen, van welke zy moesten afstammen?

Een der schoonste stukken der oudheid, in het Museum te Londen, was de Portlands vaas. Dezelve was lang geleden naby Romen opgegraven, door Lord Portland voor twee duizend ponden sterling opgekocht en aan het Museum ten geschenke gegeven. Deszelfs compositie was eene soort van glas; zy was met verheven beeldwerk versierd. Een zekere Ier, zynen naam willende vereeuwigen, heeft gelegenheid gezocht om deze vaas te naderen; dit gelukt zynde, nam hy ze op en smeed ze op den grond aan stukken. Hy werd door den opzigter van het Museum in regten betrokken, doch is slechts tot eene boete van drie ponden sterling verwezen, daar de engelsche wetgeving geene straf bepaalt op het breken eener antique vaas. Ondertusschen heeft de breker zyn doel bereikt; zyn naam is het onderwerp van alle gesprekken in Londen geweest.

De *Liberal* van den 5 dezer vermeldt een zonderling geval, hetwelk kort geleden, in Cumana, digt by den berg Meapire (gemeente Guacarapo, Canton Cariaco) met een arend heeft plaats gehad. Naar luid van dit berigt, viel een zeer groote vogel een veertienjarigen jongen aan, scheurde verscheidene deelen van deszelfs ligchaam af en verzamelde met zyne groote nagels het vleesch byeen naast het ligchaam van zyne prooi. Uit deze omstandigheid leidt men af, dat dit dier een nest met jongen in de nabyheid moest gehad hebben.— Twee manspersonen schoten er toe om den jongen te ontzetten, doch werden door het dier dermate aangevallen, dat zy de vlugt moesten nemen; het was echter een landbouwer gelukt den vogel met eenen kogel neer te vellen.

In de stad Caracas was slechts eene poot van dit dier gebragt, en van dezelve heeft Dr. Luis Daniel Beauperthuy de volgende verklaring gegeven:—

„ De klaauwen des vogels, welke my zyn toegezonden, behooren tot de harpeyen (de Harpey van George Cuvier, anders genaamd de Groote Arend van Guayana.) De klaauwen van dit dier zyn zeer groot, de nagels zeer lang en scherp. Die, welke door my onderzocht zyn geworden, hebben eene breedte van tien duimen van den grootsten teen tot den middelsten.— De nagel van den grooten teen is vier duimen lang; die van den voorsten teen drie duimen en acht lynen. Het gewricht heeft vyf duimen in omtrek. Deze vogel is zeer vernielend; hy valt aan en voedt zich zoo wel met het hertedier als met de luiaard; hy is grooter dan de gewone arend en kan met zyn bek het bekkeneel van een mensch verbryzelen."

Groene bemesting.

Een uitvoerig artikel, betrekkelyk de meststoffen uit het plantenryk ontleend, voorkomende in het landbouwkundig werk *Maison rustique du XIX Siecle*, uitgegeven te Parys in 1842, wordt besloten met de bemerking, dat de groene meststoffen op verre na niet genoegzaam worden gewaardeerd, allerwegen waar dezelven met voordeel zouden kunnen aangewend worden.

Wy zullen van de uitgebreide beschouwing, welke de vermelde bemerking vooraf gaat, slechts het volgende overnemen, als zynde meer bepaaldelyk op onzen landbouw van toepassing.

„Ik heb aangemerkt—zegt de schryver—„dat de als meststof begravene groene „planten beter voegen aan warme dan aan „koude klimaten; om dezelfde reden zyn „zy ook meer voor droogе dan voor vochtige gronden passende. De waterstof, „die zy onder hare voortgaande ontbinding „afgeven, levert eene gelykmatige en aanhoudende vochtigheid op, welke allergunstigst werkt op de ontwikkeling van alle „groeikracht, vooral onder de medewerking van warmte, die, gelyk in het gegeven geval, haren invloed kan blyven uitoefenen om oplosbare voorwerpen te ontbinden. Hoe meer groene en vleesige „deelen eene plantensoort moge bevatten, „des te beter zal zy geschikt zyn voor het „doel van groene bemesting; niet slechts „wegens de redenen, welke reeds zyn „blootgelegd, maar omdat men uit de dikte harer bladeren kan afleiden, dat dezelve zoo veel grooter hoeveelheid voedende bestanddeelen uit den dampkring zal „hebben ontleend."

Ten aanzien van het onderhavig onderwerp vinden wy nog het volgende, vermeld in het tydschrift ter bevordering van Nyverheid, uitgegeven te Haarlem (D. 1, bl. 317.)

Wyze van groene Bemesting in de Moestuinen.

De volgende wyze is in gebruik op de plaats van den Heer Venables, te *Cerne*, in *Dorsetshire*.

Wanneer het gras van de gazons gesneden wordt, dat twee maal in de maand geschiedt, dan maakt men in den moestuin tusschen de ryen of bedden eene sleuf, ter diepte van 9 duim, en zoo breed als kan, zonder de ryen groenten te beschadigen. Hier wordt nu het gemaaide gras ingelegd en vastgetrapt, tot dat de sleuf geheel vol is, dan wordt de uitgegraven aarde daar over heen gedaan, en met een hark of ryf weer gelyk gemaakt.

Dit wordt herhaald, zoo dikwyls eenig gras van kanten, banden of lanen gemaaid wordt, en zoo wordt de geheele tuin verbeterd, door eene vegetabilische bemesting van eene uitmuntende hoedanigheid.

Na 14 dagen of 3 weken is dat gras gedecomponeerd, en maakt reeds een gedeelte uit van den tuingrond, hetgeen spoedig zigtbaar is aan den voordeeligen groei der moeskruiden.

Dit bepaalt zich echter niet alleen tot het gras, maar wanneer aardappelen worden gerooid, maakt men op dezelfde wyze gebruik van het lof; zoo gebruikt men ook ten zelfden einde het erwten-stroo, het boonen-stroo, in één woord den geheelen afval, welken een tuin of plaats oplevert.

Op deze wyze gaat er van den afval niets verloren; hetgeen men niet kan zeggen, wanneer alles op een hoop wordt zamengebragt; de vegetabilien ondergaan eene langzame gisting, en het kan dus niet anders, of, wanneer deze in de open lucht geschiedt, moet er veel als gaz vervliegen. Door den grond gedekt, wordt de gisting bevorderd, en er gaat volstrekt niets verloren.—(*Annal. d. l' Agr. Fr. Fevr.* 1823. *p.* 154.)

Met in ons dagblad de beide voorgaande uittreksels optenemen, hopen wy aanleiding te zullen geven tot overweging en opwekking om te beproeven van welk belang de groene bemesting voor onzen tuinbouw worden kan. Intusschen is ons bekend geworden, dat daarmede reeds een begin is gemaakt door het begraven van afgesnoeide nopaal en pita bladeren in gleuven tusschen de aanplantingen, en dat men daarvan eene zeer gunstige uitwerking vermeent te bespeuren. Mogt het wezen, dat zulks zich bevestigde, dan zullen weldra de zoo onoogelyke in het wild groeijende Cactus planten eene nieuwe waarde erlangen als voorwerpen, die aangevoerd kunnen worden, gelyk reeds aangemerkt is, tot „eene vegetabilische bemesting van eene „uitmuntende hoedanigheid."

De *Histoire pittoresque des Religions* bevat gelegenheids-byzonderheden over den karnaval, medegedeeld door den Heer Clavel. Daarin leest men het volgende:

„De karnaval, onder de beschaafde natien, dagteekent uit den tyd der stichting van het Christendom. De geestelykheid had begrepen, dat zy, zelfs niet in een tydvak van godsdienstzin en vromen yver, diep ingewortelde gewoonten voor het hoofd konde stoten, en zy had die getolereerd, niettegenstaande zy voor haar het voorwerp van ergenis en afschuw was.—Onze oude kronyken spreken dikwerf van de karnavalsfeesten, die tot zelfs op het land werden gevierd, en die door alle soorten van wanorden en uitspoorigheden werden gekenmerkt. Onder de regering van Karel VI zag men aan het hof eene groote maskerade. De lieden, die dezelve verordend hadden, waren allen op eene buitengewone wyze vermomd, de eenen als wilden, de anderen als verscheurende dieren. De kleederen waren van gepikt en geteerd lynwaad, waarop men wieken van werk had geplakt om de huid van beeren of andere dieren, welke men voorstellen wilde, na te bootsen. Deze maskerade, van nieuwere uitvinding, behaagde grootelyks den Koning; hy nam deel in de party, en trad in de zaal binnen, aan de spits der gemaskerden, die aan elkander waren vastgehecht, vermoedelyk om het schouwspel des te zonderlinger te maken. Wat hiervan zy, dit divertissement had een allertreurigst uiteinde, ten gevolge eener onvoorzigtigheid van den Hertog van Orleans, die, om de gemaskerden te kennen, de door een zyner pages gedragen wordende flambouw te digt by een hunner deed aanbrengen, zoo digt, dat zyn kostuum vuur vatte, en de vlam van den een tot den ander overslaande, werden een groot aantal dezer ongelukkigen jammerlyk verbrand, vóór men hen kon ter hulpe komen.

„Onder Lodewyk XIV schynt de karnaval het meest in Frankryk te zyn in zwang geweest, en het prachtigst te zyn verordend geworden. De gemaskerde bals ten hove waren vooral luisterryk. Als toen werd eene verlustigings-societeit ingesteld, onder den naam van *régiment de la callotte*, en die tot doel had, in satirieke gedichten de ondeugden en belagchelyke verkeerdheden van dien tyd te hekelen.—Deze associatie had zeer hooggeplaatste personaadjen tot bestuurderen; maar ten laatsten dreef zy hare bytende scherts zoo verre, dat de Koning zelf hare ontbinding eischte. Intusschen kwamen hare verstrooide leden overeen, telken jare eene byeenkomst te houden, op den openbaren weg, en in den vorm eener maskerade; dit leverde zegt men, eene der vrolykste en grappigste tooneelen op. De berymde hekeldichten werden er vervangen door gispingen in handeling, dat is te zeggen door kostumes, maskers en gemaakte gebaren, aan welke het gemakkelyk viel de personen te onderkennen, welke het genootschap wilde parodieren. Naar het voorbeeld van het regement *de la Callotte*, werd in Polen eene andere societeit opgerigt, die den naam aannam van *Apen- of Bavianen-Maatschappy*; maar deze byeenkomsten werden binnenshuis gehouden. Zy benoemde een koning, een kanselier, raadsheeren, regters, aartsbisschoppen en dagelde snaaks voor hare balie alle personen, die haar toeschenen, onder hare jurisdictie te behooren. De koning Stanislas achtte het niet beneden zich, medelid dezer maatschappy te worden. De karnaval beleefde ook nog schoone dagen onder Napoleon; en de veroveraar van Europa daalde meermalen van de hoogte zyner ontzaggelyke magt af, om, even als de minste zyner onderdanen, in de uitspoorigheden deel te nemen, van welke de gemaskerde bals de schouwplaats waren. Dikwerf maakte hy van deze vermakelykheid een werktuig voor zyne staatkunde, hetzy door zich onder de groepen der gemaskerden te mengen, om de complotten te ontdekken, die tegen hem welligt gesmeed werden, hetzy om zydelingsche waarschuwingen en wenken aan zyne eigene dienaren te geven, die hunnen oorsprong vergaten of aan zekere voegzaamheden te kort deden. Zoo verhaalt men, onder anderen, dat Fouché, minister van politie, voornemens zynde den 21sten January een bal te geven, Napoleon, onder de gedaante van Lodewyk XVI, plotselyk zich aan de oogen van den minister vertoonde, tot hem zeggende: „Morgen zal het juist vyftien „jaren zyn, dat uwe stem myn hoofd heeft „doen vallen. Zult gy dan dezen bloedigen verjaardag met een bal vieren?"—De gelykenis was derwyze treffende, de verschyning zoo plotselyk onverwacht, dat Fouché noch de kracht had, een enkel woord uit te brengen, noch de tegenwoordigheid van geest, om te roepen, ten einde het masker te doen tegenhouden. Het aangekondigde bal werd afbesteld."—*Algemeen Handelsblad*.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 April 1845.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dagteekening van heden No. 143, is aan Mevrouw M. C. B. Post Brands geb. de Blaauw, de toestemming verleend tot het openen van eene fransche kost en dagschool voor kinderen van het vrouwelyk geslacht; waarvan, namens Zyn HoogEd. Gestr., by deze openlyke kennisgeving gedaan wordt door

den Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.